

Тогава въ литературата били на почитъ идилиите на древните гръцки поети. Въ тяхъ се описвалъ безгрижния животъ на царските синове и дъщери, които пасеали стадата си по сочните ливади на щастлива Аркадия. Младата кралица съ придворните си дами пожелали да станатъ също такива безгрижни овчарки. Въ Версайския паркъ и въ Трианонъ тя имала своя кошара, където дояла и пасеала снѣжно-бѣли овчици, изкѣпани парфюмирани и премѣнени съ панделки на шията. Дамата водѣла своята парфюмирана овчица, тъй както днесъ е модно да се водятъ кучета.

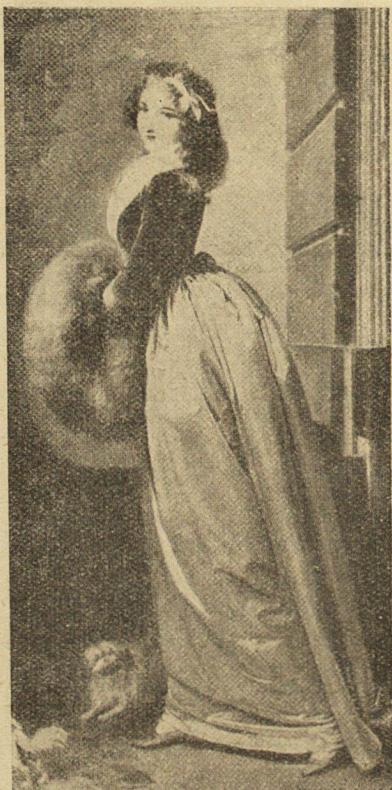
Този пастирски капризъ на кралицата направилъ панира къмъ до глезена, а горната пола дигната нагоре и драпирана на ханшоветъ по подобие на селските рокли. (Фиг. 95). Стегнатия отъ парчета корсажъ излизалъ подъ талията, като въ тази си част парчетата оставали несъединени. Деколтето си останало толкова голѣмо, че корсажа се крепѣлъ на презрамки отъ панделки. Къситъ ржави съ волани се крепѣли на рамото също съ панделка.

Пастирката носѣла висока лакирана черна патерица, горе вързана съ панделка.

Като новость била яката „Мария Антоанета“ (Lafolleite).

Тя се състояла отъ два прави банда свързани на възелъ отзадъ спредъ гърба и отпредъ на гърдите, а краищата висѣли като връзка. На тези бандове надъ раменетъ се прикачалъ широкъ воланъ отъ дантела или газъ и падалъ като пелерина. Колкото волана се приближавалъ къмъ срѣдата на гърба или гърдите стеснявалъ се и се загубвалъ въ двата възела на бандовете.

Мария Антоанета измислила забележителната прическа à la montagne (планина), въ която имало гора, долина, ручеи отъ

Фиг. 97. Облѣкло карако.